

Novičke NS

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1141

26.01.2025 (136)

Izobraževanje zlobnega genija

Gerhard Lauck

7. del

Celice in omrežja

Iz varnostnih razlogov smo se strogo držali sistema celic.

Vendar je vodja osamljene celice Armin našel način, kako to zaobiti. Udeležil se je pohoda z baklami, ki ga je organizirala mladinska veja NPD. Udeležilo se ga je približno 150 ljudi. Klical je: *AO v hrbet!* (NSDAP/AO ali preprosto AO sta kratlici za zelo dolgo nemško ime naše organizacije).

Ugotovil je, da so naši ljudje predstavljali celotno tretjino celotne demonstracije! Vzpostavljeni so bili stiki. Nastale so zelo uspešne obsežne kampanje.

Več ekip je v eni sami noči z več sto našimi plakati zasičilo celo osrednje ulice večjih mest. Na koncih ulic so bili postavljeni opazovalci z radijskimi zvezami. Dve ekipi sta delali na obeh straneh ulice. Naslednje jutro je bilo vedno veliko razburjenja.

Včasih je bila izvedena aretacija. Režim je razglasil zmago. Toda nekaj tednov pozneje se je predstava ponovila.

To se je nadaljevalo kar nekaj časa. Toda sčasoma se je vse končalo, kot se je moralo končati.

Kljub temu so dolgoročno nastale majhne celice v tradicionalnem smislu in večja "celična omrežja". Prve so imele obrambno prednost, druge pa ofenzivno.

Komedija napak

Bil sem vodja projekta.

Naloga je bila prevažati zaloge prek več nevtralnih držav do končnega cilja v sovražni državi.

Aktivno je sodelovalo več ekip. Na splošno je ekipa A govorila jezik A, ekipa B je govorila jezik B, ekipa C pa jezik C.

Če sem imel *srečo*, so ekipe, ki so bile v *neposrednem stiku druga z drugo*, kmalu odkrile skupni jezik, ki ga je razumel vsaj en član vsake ekipe.

Če *nisem imel sreče*, sem bil prisiljen služiti kot povezovalec in tolmač.

To je bil eden od primerov, ko *nisem imel sreče*.

V tem primeru lahko mirno rečemo: *V tem primeru gre za neuspešno komunikacijo*.

Ekipa A postavi vprašanje.

Prevajam.

Ekipa B odgovori na vprašanje.

Prevajam.

Ekipa A odgovor zavrne.

Prevajam.

Ekipa B vztraja, da je odgovor pravilen.

Prevajam.

Ekipa A pravi, da je odgovor *očitno* napačen iz takšnega in drugačnega razloga.

Prevajam. Vprašam pa tudi, *zakaj* je odgovor pravilen.

Ekipa B pojasni, da je odgovor *očitno* pravilen iz takšnega in drugačnega razloga.

Ustavite se!

Takoj dojamem težavo: *miselnost!* Imam več kot dovolj izkušenj, da razumem obe mentaliteti in točno razumem, kaj se tu dogaja. - Zato obema ekipama vse razložim. Obe ekipi poslušata mojo razlago in prikimavata. Da, zdaj je vse jasno.

Kaj se bo zgodilo potem?

Vrnimo se k prvemu koraku!!!

Zakaj?

Ekipi A se preprosto ne bo usedlo v glavo!

Zanje je preprosto nepredstavljivo, da je pravilen odgovor res pravilen. Predstavljajte si, da bi vam nekdo rekel, da $1+1 = 2$ NI univerzalna resnica. "Morda je $1+1 = 2$ v ZDA, toda $1+1 = 3$ v Evropi $1+1 = 4$ v Aziji." - *Očitno je narobe, boste rekli! Toda ali ste o tem popolnoma, trdno prepričani?*

Pravzaprav $1+1 = 2$ NI vedno prav! Kaj pa, če sistem številčenja *ne temelji na desetih!* V številskega sistemu, ki temelji na 2, na primer, $1+1 = 10$!

Še en primer: "Da = da in ne = ne." A je res? Kasneje sem ugotovil, da v Aziji

"da" ne pomeni vedno "da" v zahodnem smislu. Lahko ima *tri različne pomene*: Prvič, "da" v smislu, da smo preprosto *vljudni*. Drugič, "da" v smislu "da, razumem, kaj misliš". Tretjič, "da" v smislu "da, strinjam se s teboj!"

Vendar se naša zgodba o nesreči nadaljuje.

Na poti skozi več nevtralnih držav opazim sumljiv par moških. Kasneje opazim, da nas nekdo fotografira na daljavo, medtem ko kleči ob našem avtomobilu na parkirišču.

Trenutek resnice nastopi, ko končno pridemo do ključne meje s sovražno državo. Uspelo nam je priti skozi!

Vendar še vedno obstaja možnost, da so nam dovolili vstop, da bi identificirali naše sodelavce.

Pošiljka se odpelje na nadomestno območje skladiščenja. Manjši del pošiljke vzamem s seboj.

Finančne omejitve me pozneje prisilijo, da prevzamem večja tveganja kot običajno. Aretiran sem s svojim delom pošiljke. Ta je dovolj velika, da povzroči veliko razburjenje, vendar ne dovolj, da bi nam močno škodovala.

Zgoraj omenjeni sumljivi par vidim na policijski postaji. Eden od njiju mi reče, da je bilo naše sledenje "otročja igra". Bojim se, da bo še huje.

Vendar imamo srečo. Aretiran sem samo jaz.

Seveda policija preišče domove in pisarne drugih, vendar ne najde ničesar. Moji ljudje niso niti pripti!

Morda nas je nadzorna skupina izgubila. Morda so bili preprosto leni in so mislili, da bodo zaloge zasegli in aretirali med kasnejšimi racijami ... *Njihove napake so se izenačile z našimi napakami!*

Končni rezultat je nekaj mesecev zapora za enega človeka, in sicer zame, in izguba sprejemljivega dela zalog. Večji del zalog se je izognil zasegu in je bil odlično uporabljen. V tem krogu smo zmagali. [Glej *Hotel 1*, *Hotel 2* in *sodniško igro št. 1.*]

Tudi kratek zaporni čas je koristen. Je vzgojno. Veliko pozneje smo nezaupljivi do vsakega dolgoletnega voditelja trdih aktivistov, ki *nima* za seboj nekaj zaporne kazni.

Spomnim se enega primera (Ewald), kjer se je to izkazalo za resnično.

A še vedno imam srečo. Na začetku nas še vedno ne jemljejo tako resno. Zaporne kazni so večinoma v mesecih. Kasneje, ko nas bodo začeli jemati resno, bodo postale leta. Bodoča dominantna osebnost v "pravni veji gibanja", Michael Kühnen, je polovico svojega odraslega življenja preživel v zaporu izključno zaradi miselnih zločinov!

Tovariš z imenom Kurt je to opisal takole: *Človek brez zapora je kot človek brez brazgotin!*

Moj prvi zapor

Prvi državni luksuzni hotel je bil strog, a prijazen. Na steno sem lahko obesil majhen odporniški transparent iz Južne Amerike in v sobi hranil odporniško literaturo. Hotelsko osebje je pogosto prihajalo k meni na prijateljski klepet.

Spomnim se prvega trenutka, ko me je pospremil v moj novi dom daleč od doma. Začudeno me je pogledal in pripomnil: *Ne spadate sem?*

Ko sem začel razlagati, me je prekinil: *Da, spomnim se, da sem o tebi bral v časopisu!* Vse osebje me je obravnavalo kot častnega gosta. Očitno sem imel tukaj veliko oboževalcev.

Neke noči sem stal na svoji mizi ob oknu. Želel sem videti zvezde. V mojo sobo je vstopil oskrbnik in me vprašal, kaj počnem. Povedal sem mu. Medtem ko je pregledoval okno, sem šel do vrat. Ker sem bil zabaven, sem razmišljal, da bi stopil na hodnik, zaprl vrata in ga zaklenil v svojo sobo! Zgolj za šalo. Vendar sem se odločil, da tega ne bom storil. Ni dobra zamisel, da bi razburil najeto pomočnico.

Nekoč mi je obiskovalec na skrivaj izročil list papirja. Tega nisem pričakoval in sem ga vrgel na tla. To je bilo nerodno. Kaj naj storimo? Na srečo je hotelski uslužbenec, ki je nadzoroval obisk, storil nepričakovano. Namesto da bi ga vzel in naju kaznoval, ga je preprosto pobral in mi ga izročil!

Dopust sem dobro izkoristil. Napisal sem knjižico, v kateri sem opisal osnovne koncepte NSDAP/AO. Naslov je bil *Die NSDAP/AO: Strategie, Propaganda und Organisation*. (*NSDAP/AO: strategija, propaganda in organizacija*. Angleška izdaja ni bila nikoli objavljena. Pozneje pa smo objavili angleško in nemško izdajo druge knjižice z naslovom *An Introduction to the NSDAP/AO: The Fights Goes On!*)

Drugi hotel je bil drugačen. Vse je bilo zaseženo. Vendar sem vse dobil nazaj, ko sem se odjavil.

Ironično, čeprav vodstvo očitno ni bilo naklonjeno, so bila pravila za goste na splošno veliko manj stroga kot v prvem hotelu.

Imela je na primer nekakšen "lobby". V bistvu je bil to skupni prostor s televizorjem. Gostje smo se tam zadrževali nekaj ur na dan, gledali televizijo, igrali karte ali preprosto klepetali.

Ko sem bil prvič tam, je prišel eden od uslužbencev in mi izročil sveženj pisem.

Eden od gostov je zmedeno vprašal: *Zakaj ste mu dali VSE pošte?*

Odgovor: *Odgovor: Nisem, to je vse NJEGOVO!"*

Sprva sem se držala zase.

Nekega dne me je eden od fantov, ki je igral karte za drugo mizo, pogledal in mimogrede vprašal: *Vprašal me je: Umor?*

Nasmehnila sem se, zmajala z glavo in rekla *Ne!*

Nekoč je bil na televiziji film o zaporu. Eden od gostov je pripomnil, da se mu to v danih okoliščinah ne zdi primerno. Drugi so se strinjali. Nekdo je spremenil program.

Proti vsem možnostim

Nekaj mesecev po izpustitvi koordiniram podoben projekt. Tokrat je nasprotnik pripravljen na nas. Toda tudi mi smo dobro pripravljeni.

Vodjo ekipe Uweja srečam v nevtralni državi, na Danskem, blizu meje s sovražno ciljno državo, Nemčijo. Obvestil me je, da se izvaja obsežen nadzor.

Usedem se v njegov avto in vseeno se odpeljeva proti mejnemu prehodu. Le nekaj metrov pred vrati se obrne in odhiti stran od mejnega prehoda. Ko se ozreva naokoli, vidiva pol ducata neoznačenih avtomobilov, ki se poženejo z druge strani meje.

Ti avtomobili nam sledijo, ko se peljemo po cesti, ki poteka vzporedno z mejo. Nato se ustavimo, izstopimo in gremo v gozd v smeri meje. Ključna izmenjava informacij poteka v tem gozdu, le nekaj metrov od meje. Ko končujemo, v mraku zagledamo utripajoče svetilke, ki se nam približujejo s ceste, verjetno gre za nemško policijo. Vrnemo se k avtomobilu, odidemo in se pozneje razidemo.

Ko se nato sam odpravim v drugo nevtralno državo, in sicer v Združeno kraljestvo, me ustavijo na meji. Policija me obvesti, da me je osebno ustavil minister za notranje zadeve ZDA, in sicer minister za notranje zadeve. Strinjam se, da bom odšel prostovoljno in na lastne stroške, vendar prosim za dovoljenje za telefonski klic. Dovoljenje mi je odobreno.

V prisotnosti policije pokličem Michaela, vodjo zavezniške skupine v tej državi, mu razložim situacijo in ga prosim, naj me pričaka na načrtovani točki odhoda. Ponudim mu, da ga na svoje stroške peljem s seboj do naslednjega cilja. Strinja se.

Po mojem telefonskem pogovoru so v sosednjo sobo poklicali policijskega uradnika. Ko se vrne, mi sporoči, da ne bom smel več telefonirati.

Ko Michaelu razložim obseg nadzora, vidim, da mi ne verjame. Taktično mi razloži, da je to *njegova* država, da ima tu dolgoletne *izkušnje in da zato ve, kaj policija tukaj počne in česa ne!*

To popolnoma razumem. Vendar ga moram prepričati, da je ta situacija popolnoma drugačna od vseh, ki jih je doživljal v preteklosti. Zato mu pokažem na tri osebe in ga prosim, naj si zapomni njihove obraze, ker jih bo še enkrat videl.

Skeptičen je, vendar se strinja.

To sem v preteklih letih že večkrat doživel, zlasti s političnimi aktivisti in odvetniki. *Vlade za nas uporabljajo drugačna pravila!*

V naslednjem tednu sva nedvomno identificirala več kot dvajset nadzornih agentov in pol ducata vozil.

Iz tega naredimo celo igro.

Pretvarjamo se, da ne opazimo, da nas opazujeta z daljnogledom skozi okno restavracije na drugi strani ulice. Nato se sprehodimo v gostilno, jaz opravi sumljiv telefonski klic in odhitimo v temno ulico. Vidimo, da nama sledita, in uspemo ju izgubiti. Nato poiščemo lep suh kraj in jih več ur opazujemo, kako v dežju tečejo naokoli in nas poskušajo najti.

Včasih izberemo drugačen pristop. Ko na železniškem peronu zagledam vse preveč znan obraz, se sprehodim gor in dol po množici in si natančno ogledam vsakega posameznika, kot da bi nekoga iskal. Večina ljudi verjetno misli, da sem policist. Toda agent za nadzor postane nervozen.

To počnemo v majhnem mestu za majhnim mestom ob meji približno teden dni. Vedno znova vidimo iste obraze in vozila.

Ob koncu svojega dela me Michael pogleda in vzklikne: *Ko pridem domov in svojim ljudem povem, kaj sem videl na lastne oči, mi ne bodo verjeli!*

Moje delo še daleč ni končano.

Ko se nadzorne skupine izčrpajo, se umaknem z obmejnega območja. Ugotovijo, da se umikajo, in so preveč veseli, da si končno lahko privoščijo zaslužen počitek! Njihova straža je padla. Takrat naredim svoj korak!

Neopaženo se mi uspe pretihotapiti v še eno nevtralno državo, Belgijo. Od tam poskušam še enkrat vstopiti v Združeno kraljestvo. Vendar mi ne uspe. Spet me izženejo, že drugič v enem mesecu. Prisiljen sem se vrniti v Belgijo.

Tamkajšnja policija očitno ve, da prihajam. Zato pričakujem, da me bodo ob prihodu aretirali.

Pogovor poteka približno takole:

Policist: *Pojdite z nami.*

Jaz: *Ali sem aretiran?*

Policist: *Policist: Ne, želim samo vedeti, kaj počnete tukaj.*

Jaz: *Slišal sem, da je tu nekaj čudovitih cerkva. Prišel sem si jih ogledat.*

Policist: *Policist: Vemo, kdo ste.*

Jaz: *Okej. Čakam samo na kurirja, ki bo prinesel informacije in sredstva. V vaši državi ne nameravam izvajati nobenih dejavnosti. Razen če boste vztrajali, v tem primeru lahko opravi en telefonski klic in polni avtomobili aktivistov se bodo zgrnili sem.*

Policist: *Policist: Ne, ne počnite tega! Poglejte, po nalogu moram o vašem*

gibanju vsak dan poročati v glavno mesto države.

Jaz: Ali poznate kakšen poceni kraj za prenočevanje? Imam malo denarja.

Policist: Policist: Pravzaprav je v bližini hotel. Lastnik razmišlja tako kot vi. Vedno sem si ga želel spoznati, a nikoli nisem imel izgovora. Kaj vam povem, peljal vas bom tja, vas predstavil in vam razložil situacijo. Mislim, da te bo brezplačno nastanil, dokler tvoj prijatelj ne pride z denarjem.

Jaz: Zveni dobro!

*To počnemo. To je v obojestransko korist. Jaz imam lepo bivališče, on pa me lahko spremlja. Obiskuje me vsak dan. Skupaj pijevo *trapistično* pivo. Posredujem mu najnovejše informacije in lepo se pogovarjava. Poroča se v glavno mesto. Nekega dne me povabi, naj ga spremljam na vožnji po državi, in to tudi storim. Na poti se ustavi pri vsaki cerkvi, da si jo lahko ogledam.*

*Ta policist jasno pokaže, da mu ni mar za nas. Toda *sovraži* našega nasprotnika! Našemu nasprotniku NE želi storiti usluge, da bi se vmešaval v nas!*

Končno pride dan, ko lahko sporočim, da sem rezerviral sedež na letalu, ki naslednji dan odleti z letališča v sosednji državi, in sicer v Luksemburgu.

*Nato me preseneti: *imam predlog. Naj te peljem tja! Tako bom lahko nadrejenim poročal, da sem te osebno spravil na letalo. In prihranil boš potne stroške.**

Z veseljem se strinjam.

Zvečer zapravim zadnji denar za prefinjen obrok. Upam, da bo držal obljubo.

Res ga hrani. V ZDA se vrnem z 20 centi v žepu. Z njim pokličem prijatelja, da me pobere. Pri njem ostanem, dokler ne dobim več denarja za zadnji del poti domov.

Kljub intenzivnim prizadevanjem nasprotnika projekt zaključimo brez kakršnih koli človeških ali materialnih izgub.

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

